

LA PRECAMPANYA ELECTORAL Els convergents aposten per l'impuls a l'aquicultura i els socialistes, per les energies renovables en detriment de la nuclear

CiU i PSC centren el programa en l'horitzó nacional i contraposen receptes per a l'Ebre

En un mes CiU i PSC han enllestit els seus programes electorals. Més enllà que els convergents apel·len al sobiranisme per poder "viure millor" i els socialistes reclamen en qualsevol cas noves polítiques socials i de creixement, el fet és que l'horitzó nacional marca amb ferro els dos fulls de ruta.

TORTOSA *Oscar Meseguer*

CiU i el PSC han sigut els primers partits a presentar el seu programa electoral. Quant al gran eix electoral, el nou horitzó nacional, tots dos l'aborden en el primer capítol, un fet simptomàtic de la transcendència que li atorguen. Res de nou, però amb matisos interessants. CiU enfoca el "camí cap a l'estat propi" dins el marc europeu, després de 30 anys de constatar la "inviabilitat" de l'encaix a Espanya, i apel·la al "dret a decidir sense més límit que el que marqui en cada moment el poble de Catalunya". Situa el procés sota un "lideratge fort", posant l'accent personalista, i en el camí del diàleg amb l'Estat espanyol, la Unió Europea i la comunitat internacional, i a través d'una consulta en la propera legislatura "amb tota la legitimitat democràtica i d'acord amb la legalitat que s'esdevinga". És a dir: que la secessió no estiga prevista en els tractats europeus "no vol dir que no

tisfacció" catalana després de 30 anys, però el seu pronòstic passa per "redecorar el pacte constitucional a través de la construcció federal, que reconega la singularitat de la nació catalana". Un dels punts reveladors de la visió pactista del PSC és el nou paper que el seu programa atorga al Senat com a "cambra de primera lectura parlamentària dels assumptes de les nacions i territoris federats". En canvi, CiU ignora les actuals institucions estatals i tira pel dret, per la via de l'articulació de les estructures d'estat que invoca contínuament Artur Mas, des de la plena sobirania fiscal fins a l'elevació del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya a la categoria d'última instància judicial, passant per un aspecte d'importància capital a les Terres de l'Ebre: "La gestió de totes les aigües interiors, amb independència de la conca hidrogràfica de la qual formen part", repte que topa clarament amb la integritat de la CHE.

Els socialistes, per la seua banda, delimiten els espais competencials entre estat federal i nacions, reduint al màxim les competències compartides i deixant per al govern federal només la defensa, la carter d'exterior i protecció civil.

CiU i PSC han hagut de traçar els seus plans a cuita-corrents i dotar-los d'una ambició nacional insòlita fins ara. La diferència potser és que CiU no ha de barallar-se amb els seus socis espanyols, com és el cas del PSC: Navarro ha reiterat aquesta setmana l'aposta pel dret a decidir en un esmorzar informatiu a Madrid, tot i la manca de suport en aquest punt d'Alfredo Pérez Rubalcaba i, per des-

comptat, de l'ala més espanyolista del PSOE: Bono ha demanat que s'expulsi del partit els contraris a la unitat d'Espanya.

Una altra coincidència relativa entre CiU i PSC és que tant els uns com els altres aposten per una llei electoral catalana, un dèficit que fa anys que s'arrossega precisament perquè entre ells no s'han posat mai d'acord. Els socialistes creuen que s'ha de fer a través d'un "gran procés deliberatiu de la ciutadania", però propugnen un model mixt: que cada elector vote el diputat de la seua circumscripció però també una llista única per a tot Catalunya. CiU vol un diputat per comarca com a mínim.

VEGUERIES, SENSE PLA També propugnen tots dos la reordenació territorial en vegueries, cas de la de les Terres de l'Ebre, però sense guió definit: CiU vol un model territorial basat "en els municipis, les comarques i les vegueries", i es remet a una nova llei de governs locals que el PSC li retrau que encara no haja presentat al Parlament. Els socialistes pretenen el desplegament de la Llei de vegueries aprovada pel segon tripartit.

Pel que fa a qüestions territorials, CiU és qui més tracta la qüestió hidrogràfica, que tants maldecaps li va costar en el seu moment, tot i que continua apostant pels transvasaments, en aquest cas, un cop més, del Roine. Els socialistes es limiten a demanar que els diners que l'Estat deu a Catalunya per l'incompliment de la disposició addicional tercera de l'Estatut es destinen a eixugar el dèficit sagnant de l'ACA.

En política energètica, hi ha punts en comú, com ara l'aposta genèrica per l'eficiència o l'objectiu específic de l'avenç de la biomassa, però és el PSC qui concreta més clarament l'aposta per les renovables, també com a opció de regeneració econòmica, en detriment de la nuclear. Al seu torn, CiU té més presents subsectors de futur a l'Ebre com ara la recerca en canvi climàtic o les polítiques de formació, comercials o d'ocupació del domini públic en favor del desenvolupament de l'aquicultura. ■

"Catalunya 2020"

Eix nacional

- Estat propi a Europa
- Consulta dins d'una nova legalitat
- Estructures d'Estat, que inclouen relacions exteriors, un marc català de relacions laborals o la gestió de les cotitzacions dels ciutadans catalans
- Europa com a veritable espai federal
- Reorientació del model productiu i energètic amb les pautes que marca l'estratègia Europa 2020

Propostes que afecten l'Ebre

- Gestió de totes les conques interiors
- Mesures per a la prevenció de futures situacions de sequera
- Cabal mediambiental suficient per al tram final de l'Ebre
- Calendari d'adjudicació i execució del canal Xerta-Sènia
- El corredor ferroviari del Mediterrani en funcionament
- Pla del cooperativisme agrari que garantisca la pervivència de les seccions de crèdit
- L'aquicultura com a sector estratègic de desenvolupament preferent
- Impuls als projectes industrials impulsats per l'IREC (projecte Zèfir, sense citar-lo)
- Substitució de les diputacions per les vegueries

"L'alternativa sensata"

Eix nacional

- Redecoració del pacte constitucional a través de la construcció federal
- Les competències de les nacions federades (educació, cultura, sanitat...) no tindran legislació bàsica al darrere; per què el govern federal no hi puga interferir
- Un Senat federal
- Agència Tributària de Catalunya, però amb participació del govern federal
- Dret a decidir a través d'un referèndum acordat en el marc de la legalitat
- Més Unió Europea política, econòmica, fiscal i social

Propostes que afecten l'Ebre

- Protecció del món local davant la intenció de retallada del govern Rajoy
- Fons d'acció territorial per redinamitzar territoris afectats per la desaparició d'empreses
- Model energètic més sostenible que esdevinga vector d'innovació
- Tancament dels reactors d'Ascó i Vandellòs al final del seu cicle i pla de dinamització de les comarques amb centrals nuclears
- Suport explícit al projecte Zèfir d'edifici marítim i reimpuls al desplegament eòlic a Catalunya
- Desplegament de les vegueries en els termes de la Llei 30/2010

CONFLICTE

Navarro defensa el dret a decidir a Madrid tot i l'oposició de Rubalcaba i les andanades de Bono

es puguen interpretar aquestes novetats de manera flexible". Tot plegat sense cap referència a la Constitució.

En canvi, aquesta és la via socialista, la reforma de la carta magna. Els socialistes també constaten la "insa-